

มะเกลือ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Diospyros mollis* Griff.

วงศ์ : EBENACEAE

ชื่ออื่น : ฝัปลา (เงี้ยว เหนือ) มะเกลือ (กลาง) มักเกลือ (เขมร トラด)

พรรณไม้ประจำจังหวัด : สุพรรณบุรี

ลักษณะทั่วไป : เป็นไม้ยืนต้น สูงถึง 30 เมตร เปลือกเป็นรอยแตก กิ่งอ่อนมีขนนุ่มประปราย ใบขนาดเล็ก รูปไข่หรือรูปรี ปลายสอบแคบเข้าหากัน ส่วนโคนใบกลมมน เนื้อใบบางเกลี้ยง ท้องใบเห็นเส้นใบชัด ใบแก่เมื่อแห้งสีออกดำ ออกดอกเป็นช่อตามง่ามใบ ดอกเพศผู้และเพศเมียอยู่ต่างต้นกัน โคนกลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย ผลเป็นผลสดทรงกลม ผลอ่อนมีเปลือกสีเขียว เมื่อสุกจะเปลี่ยนเป็นสีดำ

การกระจายพันธุ์ : พบมากในพม่า และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในประเทศไทย พบขึ้นตามป่าเบญจพรรณแล้งทั่วไป ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเล 5 - 500 เมตร

ออกดอก : มกราคม - กันยายน ผลแก่ พฤษภาคม - ธันวาคม

การขยายพันธุ์ : โดยการเพาะเมล็ด

ประโยชน์ : เนื้อไม้ ทำเครื่องเรือน เครื่องดนตรี แก่น รสฝาดเฝื่อนขมเมา ขับพยาธิ แก้ตานซาง เปลือก ใช้ผสมเครื่องคั้นกันบูด แก้กระษัย ขับพยาธิ แก้พิษตานซาง ราก รสเมาเบื่อ ฝนกับน้ำข้าวกิน แก้อาเจียน แก้เป็นลม หน้ามืด แก้กระษัย แก้กิดสีดวงทวาร แก้พิษตานซาง ขับพยาธิ ผลสด เป็นสมุนไพรยอดเยี่ยมที่สุดในการถ่ายพยาธิ กำจัดตัวตืด หรือไล่เดือนตัวกลม พยาธิปากขอ พยาธิเข็มหมุด นอกจากนั้นผลยังให้สีดำสำหรับย้อมผ้า ย้อมไหม เมล็ด รสเฝื่อนขม ขับพยาธิในท้อง

